

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad voor
Vreemdelingenbetwistingen (Belgia) w dniu 5 lipca 2016 r. – H.F./Belgische Staat**

(Sprawa C-366/16)

(2016/C 343/44)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: H.F.

Strona pozwana: Belgische Staat

Pytanie prejudycjalne

Czy prawo Unii Europejskiej, w szczególności art. 27 ust. 2 dyrektywy [2004/38/WE]⁽¹⁾, ewentualnie w związku z art. 7 Karty [praw podstawowych Unii Europejskiej], należy interpretować w ten sposób, że wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt, jaki obywatel państwa trzeciego, będący członkiem rodziny obywatela Unii, złożył w ramach połączenia rodziny z tym obywatelem, który skorzystał z przysługującego mu prawa do swobodnego przemieszczania się i swobody przedsiębiorczości, może zostać odrzucony w państwie członkowskim z powodu zagrożenia, jakie miałyby wynikać z samej obecności w społeczeństwie tego członka rodziny, który na mocy art. 1 F konwencji [genewskiej] dotyczącej statusu uchodźców i art. 12 ust. 2 dyrektywy [2011/95/UE]⁽²⁾ został wykluczony z możliwości uzyskania statusu uchodźcy w innym państwie członkowskim z powodu swojego udziału w zdarzeniach, które miały miejsce w szczególnym historyczno-społecznym kontekście w jego państwie pochodzenia, jeśli istnienie rzeczywistego i aktualnego zagrożenia z racji zachowania członka rodziny w państwie członkowskim miejsca pobytu zostaje wywiedzione wyłącznie z decyzji o wykluczeniu, bez przeprowadzenia oceny ryzyka powrotu do przestępstwa w państwie członkowskim miejsca pobytu?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. 2004, L 158, s. 77).

⁽²⁾ Dyrektywa 2011/95/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony (Dz.U. 2011, L 337, s. 9).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgerichts
München (Niemcy) w dniu 6 lipca 2016 r. – Soha Sahyouni/Raja Mamisch**

(Sprawa C-372/16)

(2016/C 343/45)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht München

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Soha Sahyouni

Strona pozwana: Raja Mamisch

Pytania prejudycjalne

1) Czy określony w art. 1 rozporządzenia Rady (UE) nr 1259/2010⁽¹⁾ z dnia 20 grudnia 2010 r. w sprawie wprowadzenia w życie wzmocnionej współpracy w dziedzinie prawa właściwego dla rozwodu i separacji prawnej zakres stosowania obejmuje także rozwód prywatny – tu: poprzez jednostronne oświadczenie jednego z małżonków przed sądem religijnym w Syrii na podstawie prawa szariatu?

2) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

Czy stosując rozporządzenie (UE) nr 1259/2010 w wypadkach rozwodu prywatnego [w ramach badania] art. 10:

(1) należy oprzeć się w sposób abstrakcyjny na porównaniu, zgodnie z którym właściwe prawo na podstawie art. 8 zapewnia wprawdzie również drugiemu małżonkowi dostęp do rozwodu, który jednak ze względu na płeć tego małżonka związany jest z innymi przesłankami procesowymi i materialnymi niż dostęp pierwszego z małżonków,

lub

(2) obowiązywanie tej normy zależy od tego, czy zastosowanie dyskryminującego abstrakcyjnie prawa obcego dyskryminuje również w danym wypadku – w sposób konkretny?

3) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 2 (2):

Czy zgoda dyskryminowanego małżonka na rozwód – również w formie zatwierdzonego przyjęcia świadczeń wyrównawczych – stanowi już powód dla niezastosowania normy?

⁽¹⁾ Dz.U. 2010 L 343, s. 10.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgerichts Rheinland-Pfalz (Niemcy) w dniu 11 lipca 2016 r. – Hornbach-Baumarkt-AG/Finanzamt Landau

(Sprawa C-382/16)

(2016/C 343/46)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Rheinland-Pfalz

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Hornbach-Baumarkt-AG

Druga strona postępowania: Finanzamt Landau

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 49 w związku z art. 54 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) [dawniej art. 43 w związku z art. 48 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE)] stoi na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, na podstawie którego dochody podatnika będącego rezydentem z tytułu stosunków handlowych ze spółką mającą siedzibę w innym państwie członkowskim, w której posiada on pośrednio lub bezpośrednio co najmniej jedną czwartą udziałów i z którą uzgodnił warunki odbiegające od tych, jakie uzgodniłyby niezależne od siebie podmioty trzecie w takich samych lub zbliżonych okolicznościach, należy określić w taki sposób, jakby dochody te powstały w ramach warunków uzgodnionych przez niezależne podmioty trzecie, jeśli do tego rodzaju korekty nie dochodzi w odniesieniu do dochodów ze stosunków handlowych ze spółką będącą rezydentem, a uregulowanie to nie zapewnia podatnikowi będącemu rezydentem możliwości wykazania, że warunki zostały uzgodnione ze względów handlowych wynikających z posiadanej pozycji wspólnika w spółce z siedzibą w innym państwie członkowskim?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litwa) w dniu 12 lipca 2016 r. – UAB Toridas/Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos i Kauno apskrities valstybinė mokesčių inspekcija

(Sprawa C-386/16)

(2016/C 343/47)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas